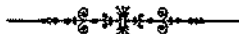

ምዕራፍ አስራ አንድ

ለፍፃሜው ዝግጅት፣ የቴዎድሮስ የመጨረሻ 30ኛ ተፋላሚዎች፣ ከባድ መሳሪያ ድብደባ፣ መቅደላ መግቢያ በር ላይ፣ መቅደላ ላይ የንጉሥ ነገሥቱ ራሳቸውን ማጥፋት

ሚያዝያ 13፣ 1868 በፋሲካ ማግስት፣ ሰኞ ጠዋት፣ ኩሩዎቹ የፋላና የሰላሴ ኮረብታዎቻቸው በፀሀይ ብርሃኑ በድምቀት ወገግ ብለዋል።

በቀጥታ የመቀሰቀሻው ጥሪ ተሰማ፣ ጥሩምባ ሲነፋና ከበሮው ሲመታ፣ የሚርመሰመስ ሕይወት መንቃት ጀመረ። ወታደሮቹ ከድንኳኖቻቸው ፊት ለፊት ራሳቸውን ያንቀሳቅሱ ጀመር፤ ብዙዎቹ እያዛጉና እያጥረመረሙ፣ ሳቅና ቀልድም ይቀላቅሉ ነበር። የየካምፓኒው ወታደሮች በየክፍላቸው ተሰሰፉ፤ ስም ቆጠራ ተጀመረና ሲጠሩ መልስ ከሰጡ በኋላ ሰልፉ ተበትኖ ወደ ቁርስ ገበታቸው አመሩ።

ከጥቁቱ ሁለት ሰአት ሲሆን፣ በፋላ ቁልቁለት፣ ስምንት የአቢሲኒያ ሰዎች መጡ፤ የተለያዩ ከፍተኛ ማዕረግ ያላቸው፣ ከሐር የተሰራ ቀሚስ እንደለበሱ፣ ፀጉራቸው እንደየምርጫቸው ተንጨባሮም ሆነ ተጎንጉኖ፣ አንገታቸው ላይ ከበድ ያሉ ኔጦች እንጠልጥለው፣ ደረታቸው ደግሞ በብር ሜዳሲያዎች ተንቆጥቁጧል። ወደ ሰር ሮበርት ድንኳን እንዳመሩ ወዲያውኑ፣ ዙሪያውን በወታደሮች ተከበቡ። ወታደሮቹ የተጠሩት ሥርአት እንዲያስጠበቁና ለውይይት ከፍት በታ እንዲፈጥሩ ነበር።

የእንግሊዙ ጦር አዛዥ እንደቀረበ ሰላምታ ካቀረቡ በኋላ፣ በአስተርጓሚያቸው በአቶ ሳሙኤል (በንጉሡ ተወዳጅ) በኩል ሃሳባቸውን አቀረቡ። ሃሳባቸው፣ ፋላና ስላሴን ለማስረከብ እንደመጡ ነው፤ ያ ግን የሚሆነው ምንም ሳይደረጉ ለቀው መሄድ ሲፈቀድላቸው ብቻ ነው። ጥያቄያቸው በሰር ሮበርት ተቀባይነት ስላገኘ፣ በጥያቄያቸው መሰረት ወደየቤታቸው ሲሄዱ በሽሎን አሰከሚያቋርጡ ድረስ እሱ ራሱ ሲጠብቃቸው ቃል ገባላቸው።

ስለ ንጉሥ ነገሥቱ ሲጠየቁ፣ አለቆቹ ሲመልሱ፣ ከመጨረሻው የናፒየር ጥሪ በኋላ ቴዎድሮስ ጥለው እንደሄዱ ነው የገለፁት። ይህ እንግዲህ ወደ እኩለ ሌሊት አካባቢ መሆኑ ነው። እንደ እባባላቸው፣ ቴዎድሮስ ወደ ወደጎጃም ሄደዋል፤ አለዛም ወደንግስት መስታውት የእርሞ ካምፕ ሄደዋል። ምንም እንኳን ንግስቲቱ የሰውየው ደመኛ ብትሆንም፣ በአስልምና ደንብ

መሰረት በአጲ ካምፕ ውስጥ አስካሉ ድረስ የንጉሠ ህይወት የተጠበቀ ነው የሚሆነው።

ይህ ነገር፣ ጄኔራል ናፕሮ በፍፁም ያሰበው ወይም ያለመው አልበረም። ቴዎድሮስ፣ በመቅደላ ጀርባ መልካጨሎ በሚባል፣ ከበሽሎ ጋር በትይዩ በሚወርድ ስፍራ ያዘጋጀውን የፈረሰኛ ከበባ አምልጦ መሄድ ይችላሉ ብሎም አሰበ። ወዲያውንም፣ ቴዎድሮስን በህይወት ላመጣ ወይም ለገደለ ሰው 50ሺ ዶላር ሽልማት አንደሚሰጥ አወጀ። ይህን አዋጅ ይዘው፣ መልከተኞች ወደ ዋግሹም ጎበዜ¹³⁵ ካምፕ፣ ለሙስሊም አሮሞዎች ንግስት መስታውትና ለአዘቦ ክርስቲያን አሮሞዎች ንግስት ወደ ወርቂት ተላኩ።

ሰር ሮበርት፣ ቀጥሎም፣ ፋላና ስላሴ አንደተያዙ ራሱን በነዚህ ምሽጎች ካጠናከረ በኋላ ወደ መቅደላ ለመቆጠል ወሰነ። ሰር ቻርልስ ስታቭሊም ከፋላ ግርጌ ባለው ሜዳ ላይ ጦሩን እንዲያሰልፍ ታዘዘ።

በወታደሮቹ አካባቢ የመነቃቃት ሁኔታ ይታይ ነበር፤ በመኮንኖቹ አካባቢ ደግሞ ብዙ ወሬ ይወራል፤ አሸከሮችና የህንድ ፈረሰኞች ፈታቸው ላይ የመደገቅ ስሜት ይታያል። ይህ የውጊያው የወደፊት ዜና በዚህም በዚያም በጋላ ሁኔታ ሲወራ በሰዎች ላይ የሚነገር ስሜት ነው የፈጠረው።

በዘመቻው የታለመው ትልቁ ውጤት ሊከናወን ነው፤ አናም ሁላችንም የተንገላታንበት ይህ ውጤት ወደ ፍፃሜው አየተቃረበ ነው።

ከዚያም፣ አያንዳንዱ ሬጅመንት ትዛዙን ሲያስተጋባ፣ የጥሩምባዎች ጩኸት በተከታታይ መሰማት ጀመረ፤ የአነዚህን የጥሩምባ ድምፅ ደግሞ፣ ግራጫ መልክ፣ ስፋትና ግርግ ሞገስ ያላቸው ኮረብታዎች በማስተጋባት ራቅ ባሉ የተራራ ሰንሰለቶች ድረስ እንዲሰሙ አደረጓቸው። ከዚያ ቀጥሎ፣ ከበሮዎች ሲመቱ፣ ትራምፔቶች ሲነፉ፣ ኮሰተርና ቀጥ ያሉ ወታደራዊ ትዛዞች፣ በመጨረሻም ሬጅመንቶቹ በአራት ረድፈ ተሰልፈው በጥቂት ሙዚቀኞች አየተመሩ ወደ ፋላ ሜዳ መንቀሳቀስ ጀመሩ።

33ኛው የአየርላንድ ሬጅመንት (የዌልንግተኑ መስፍን ጦር)፣ በነበራቸው ጥሩ ባሕሪና፣ የሚያሳፍር ትውስታ ከተፈጠረበት ዲልዲን ከለቀቁ በኋላ ባሳዩት ትዛዝን በፍጥነት የመቀበል ሁኔታ ሰግዳጁ ተመረጠ። ወታደሮቹም በ "ያንዚ ዱድል" ሙዚቃ በሚያነቃቃ ፈጣን ርምጃዎች ሰልፋቸውን ቆጠሉ። ይህ ሬጅመንት፣ በዚህ በሰሰት ምሽቶች በሚደረገው ድራማ በመጨረሻው

135 ዋግሹም ጎበዜ ወደ እንግሊዞች ካምፕ ባይመጡም፣ አጎታቸውን ደጃዝማች መሸሻን የወከሉ መሆናቸውን ለእንግሊዞቹ ገልጠዋል። ደጃዝማች መሸሻ፣ ቴዎድሮስ አምልጦው እንዳይሄዱ አምባ ኮሂት የሚባል ቦታ ይዘው እንዲጠብቁ በናፕሮ ታዘው ነበር።

ከፍል ወሳኝ ሚና ለመጫወት የተመደበ ነው። የእጥቁውን ጦር የሚመራው ይህ ከፍል ነው።

በዚህ ቀን፣ ሬጂመንቱ የሚያደርገው እንቅስቃሴ በአዛዥ ቅርብ ከትትል አንደሚደረግበት ያውቃል። አካሄዳቸውና ሁኔታቸው በሙሉ፣ “አታስቡ፣ ውጊያና ሰልፍ የተለያዩ መሆናቸውን አናሳያችኋለን፤ በአለም ምርጥ ተዋጊ ሬጅመንት ተብሎ የሚታወቀውን ዝናችን ተግባራዊ ለማድረግ አንጥራለን።” የሚል ይመስላል።

33ኛውን አግረኛ ተከትሎ፣ ባንዱ “ጌሪ አውን” እየተጫወተ፣ እራተኛው የንጉሡ የሚባለው ሄደ። ቀጥሎም 45ኛው (የአውሮፓውያኖቹ)፣ ባንዱ “ፔር ቦይስ ፔር” እየተጫወተ፣ አለፈ። ከነዚህ በጣም በታጠቁ ምርጥ፣ ቁጥራቸው ወደ 1600 የሚሆኑ የአውሮፓውያኖችን ጦር ተከትሎ፣ የሴፖይ ሬጅመንት፣ 800 ሰው ያለበት የቤሉጅዎች፣ 800 ሰው የያዘው የፑንጃቦች፣ ሁለት የ10ኛው የሀንዶች አግረኛ ኮምፓኒዎች፣ መሐንዲሶችና ቆፋሪዎች፣ ተከትሎም የኮሎኔል ፔን የተራራ ከባድ መሳሪያ ከሁለት ሞርታርቶች ጋር በተጨማሪ የሮኬቶች ከፍል የባህር ሀይሉ ብርጌድ ቀጠለ። የፈረሰኛው ከፍል፣ ከ3ኛው ቀላል የተወላጀቶች(ሀንዶች) ሁለት ኮምፓኒዎች ነበሩ። የ3ኛው ድራጎን ዘቦች ደግሞ ቴዎድሮስ እንዳይሸሹ ለማጠር ወደ መቅደላ ጀርባ ተላኩ።

በሰላሌና ፋላ መካከል ባለው ሸለቆ የሚወስደው መንገድ በጣም ቀጥ ያለ ዳገት ነበር። ምናልባትም በየሶስት ጫማዎች ወደላይ ቀና አያለ ነበር የሚሄደው፣ ንጉሡ ራሳቸው እንዳሰሯቸው መንገዶች ሁሉ በጣም ቀጥ ያለ ዳገት ሰለሆነ በቀላሉ ለመውጣት አይቻልም። ስር ሮበርት ናፒየርና ረዳቶቹ አንደታዩ አኔም አብሬያቸው ዳገቱን መውጣት ጀመርኩ። አንድ ሺ የሚሆኑ ሰፍራዎች ላይ፣ ወደ ላይ ወደፋላ የሚወስደው መንገድ በቁጥጥር ሥር ውሏል። ሁሉም መኮንኖች እንደሚያምኑበት፣ ከዚህ ግዙፍ አለት ጀርባ፣ የሚመጣውን ጥቃት ለመከላከል፣ ጥቂት አውሮፓውያን ብቻ ማለቀመጥ የዘመቻውን ሁኔታ በአርግጠኛነት ይቀይረው ነበር። ወደላይ ለመውጣት ስንታገል፣ በእራት ትልልቅ የአለት ደንጋዮች መሀከል አለፍን፤ አንደገና ቁልቁል ትይዩ በሆኑ አለቶች መካከል ወርደን፣ ሰንወጣ፣ ቀጥ ያለ፣ የሚንከባለሉ ደንጋዮች ፈጠጥ ያሉበት ዳገት ማየት ጀመርን። ከጋራው ወጣ ባለ መሄጃ ተጠማዘን ወደላይ ከወጣን በኋላ፣ ትንሽ ደልደል ባለ መንገድ ላይ አርምጃችን ቀጠልን። ይህም ወሰዶ ከሌላ ቀጥ ያለ ዳገት ስር አደረሰን። ከዚያ በኋላ፣ አንደገና ወደላይ፣ ወደላይ፣ ቀጥሎም ወደላይ መውጣት ነበር። ይህም በአኩረብን ፀሐይ፣ በፋላና በሰላሌ አህታማች ምሽጎች መሀከል ባለው ሸለቆ አፋፍ አሰከንደርስ ነበር።

የምሽጎቹ እለቆች እጃቸውን ከለጡ በኋላ፣ በኮሎኔል ሎች የሚመራ የ3ኛው ቀላል ፈረሰኞች ቡድን፣ ምሽጎቹን እንዲይዝና ኗሪዎችን እንዲያስለቅቅ ተልኮ ነበር። የ33ኛው እግረኛ ከፍል ከፍታዎቹ ላይ ሲደርስ፣ ስድስት ኮምፓንዲዎች ፈረሰኞቹን ለማገዝ ተመደቡ። ወደ ስላሴ ራቅ ወዳለው ጦርዝ ተጉዘው ወደ ቀኝ ኪታጠፉ በኋላ ከፍታው ላይ በመውጣት ወደምዕራብ እቅጣጫ ገሰገሱ። ሳንጃቸውን ወድረው፣ ወደ መንገዱ ሲቀጥሉ፣ የሚያገኛቸውን ያገሬው ተወላጆች ከምሽጉ እያስለቀቁ ነበር። ከዚያም የእንግሊዝ ጦር የቆመበት ቦታ ደረሱ። ከኮሎኔል ሎች ጋር፣ ካፔቴን ስፔዲ (ባሻ ፈለቀ) ነበር። እሱም በፈረሱ ላይ ሆኖ ወዲያና ወዲህ እየተመላለሰ፣ እለቆችንና ዋና ዋና ሰዎችን ጉዳት እንደማይደርስባቸው እያግባባ ነገር ግን በእስቸኳይ ወደ ፋላ ሜዳ እንዲሄዱ እየመከረ ነበር። ለዎቹ እልፈው በሚሄዱበት የማለፊያው መውጫ ላይ፣ የወታደሮች ካምፓኒ ግራና ቀኝ በመቆም፣ እልፈው የሚወጡ ሰዎችን ትጥቅ ያስፈታ ነበር። ይህን ማለፊያ ወርደው ካለፉ በኋላ፣ ያገሬው ሰዎች የእንግሊዝ ወታደሮች ወደቆመበት እርከን ያለበት ቦታ ብቅ አሉ።

ወታደሮች በረዥም ሰልፍ ተሰልፈው ሲመጡ ሲያዩ፣ ተወላጆቹ በቅያሜ ቀጥ አሉ። ሆኖም በመረጋጋት፣ መንገዳቸውን ቀጥለው እርከኑ ቦታ ደረሱና ቆሙ። ያም፣ ወደታች ወደሜዳው መውረጃው መንገድ አስኪከፈትላቸው ድረስ ነበር። ፈረንጆቹ የማይጓዷቸው ወዳጆች መሆናቸውን አለቆቹ ሲረዱ፣ በወታደሮቹና በተጠረገው በስላሴ በኩል ባለው ከፍተት ወረዱ። እዛም ሲደርሱ እልልታ ያሰሙ ጀመር፤ የእንኳን ደህና ወጣችሁም ምልክት ሆነና ወደ ስላሳ ሺ የሚሆኑ ሰዎች በደስታ ባንድ ላይ፣ ወደላይ፣ ወደ ስማይ፣ ታላቅ የሆነ የሀብረት ዜማ እንደሚሰማ አደረጉት።

ወንዶች፣ ሴቶችና ህፃናት፣ አሸናፊዎችን ለመገናኘት ከለላሴ ቁልቁል መውረድ ጀመሩ፣ በሁለቱ ምሽጎች መካከል ባለው ቦታ ላይ ያለውን የሰው ቁጥር በመጨመርም ሜዳውን ሞሉት።

እኩለቀን ስለነበረ፣ እስካሁን ያላየነው ሞቃት ፀሐይ፣ በሰማያዊው ግማሽ ከብ ስፍራ በመሀል አናት ይወርድ ነበር።

የእርምስትሮንግ መድፎችን የጫኑ ዝሆኖች ጋራውን መውጣት ሲጀምሩ፣ ወዲያውኑ፣ ፈረስ ላይ በተቀመጠ መኮንን ትዛዝ መሠረት፣ ወታደሮች ሰዎቹን መንገዳቸውን እንዲቀጥሉ በሳንጃቸው ያስገድዱ ጀመር። መንገዱም በሚጣደፉት ስደተኞች ተሞላ። ቀጥሎም ዳገቶቹ በነዚህ ሰዎች ጢም አሉ። በእልልታው ፋንታ፣ የለቅሶ ጨሀትና የሚያሳን የሀዘን እንጉርጉሮ ተተካ፤ በብዛት እየወረዱ ያሉትን ሰዎች ስናይ፣ እኛም ሳይቀር ነፍሳችን እስጨንቆን ነበር።

ՐԱՅ ԿՔԵՐԸՆ ՓԸ ԱՆՔԻ ԻՍՓՅԵՆ ԱՄՈՂ
(Roger Acton)

ገብረ ጊዮርጊስ ለጊዮርጊስ ገብረ ጊዮርጊስ

ካለንበት ኮረብታማ ቦታ ይህ ትዕይንት እያለፈ እያለ፣ ኮሎኔል ሎቸና ካፒቴን ስፒዲ በለላሴ ጠርዝ፣ ምሽጉን ዙሪያውን ባቀፈው መንገድ ላይ እይተጓዙ ነበር። ከዚህ በኋላ፣ መንገዱ ወደ መቅደላ ይወስዳል። ሰላሴና መቅደላን በሚያገናኘው የሰላምን ደልዳላ ቦታ ላይ የተወሰኑ ሰዎች ይታያሉ። እነሱም ፈረስ ላይ የተቀመጡ የጦር አሊቃ ልብስ የለበሱ አቢሲኒያውያን ነበሩ። ከነሱ መካከል አንዱ፣ በለበሰው የሚያምር ልብሰና በነበረው ግርማ ጎላ ብሎ ይታያል። ይህ ሰው፣ ደማቅ የፈረስ ልብስ የለበሰ ነጭ ፈረስ ላይ ነው የተቀመጠው። የእንግሊዞች ፈረሰኛው ከፍል በሰላሴ ጎን መታየት ሲጀምር፣ ሰዎቹ ቀስ ብለው ወደመቅደላ ተመለሱ። ሲመለሱ ግን እየተኮሱ ነበር።

ሰላምን ሜዳው ላይ ከደረሱ በኋላ፣ የጫካ ድመት ዐይን ያለው ስፒዲ፣ የአቢሲኒያ ፈረሰኞች እዛ ቦታ የታዩበትን ምክንያት ያገኛል። እነሱም፣ ሰላምን ሜዳው ላይ ወደቀኝ በኩል ትንሽ ያርዶች ርቀት ላይ የነበሩ መድፎችን ለመውሰድ ነበር። ከፋላ በኩል፣ ወደነሱ አቅጣጫ ሁለት ጋዜጠኞችና ጥቂት የመድፈኛ መኮንኖች ነበሩ። የኮሎኔል ሎቸ ፈረሰኞችና ከፋላ በኩል የመጡት መኮንኖች የአፄ ቴዎድሮስ መድፎች የተጠመዱበት ቦታ ላይ ተገናኙ። መድፎቹ ወዲያውኑ በቁጥጥር ስር ውለው የንግሥት ቪክቶሪያ ጉብረቶች መሆናቸው ተነገረ። አብዛኞቹ መድፎች የብሪታኒያና የፈረንሳይ ሰራቶች ናቸው። ሌሎቹ ግን ቴዎድሮስ በቀጠሯቸው ፍሲያኖች የተሰሩ ነበሩ።

መቅደላ ከተመለሱ በኋላ ጥቂቶች የአቢሲኒያ ፈረሰኞች ጥቃት ለማድረግ ማሰባቸውን የሚሳይ እንቅስቃሴ አደረጉ። ነገር ግን ስለ ውጤቱ እርግጠኛ ሰላልነበሩ፣ ወደመሃል መቅደላ መጋለቡን የመረጡ ይመስላል። በቦታው የቆሙ፣ ቆራጥ የሆኑ፣ ወደመቶ የሚሆኑ የተወላጆቹ ወታደሮች አሉ። በዚህ ባለዝና ምሽግ ዳር ላይ፣ ጠቋቆር ጭንቅላቶች በመሰመር ብቅ ይሉና፣ አልፎ አልፎ ጠመንጃዎች በሚያሰተጋባ ጉልህ ድምፅ ሲተኮሱ ይሰማል።

በደንገት፣ ፈረሰኞቹ፣ ወደ ስፒዲና መድፎቹን ወደሚቆጣጠሩ ጓደኞቹ ገሰገሱ። ከመሀከላቸውም ለየት ብሎ የሚታየው የነጩ ፈረስ ልዑላዊ ጋላቢ አብሮ ነበር። ሶለት መቶ ያርዶች እንደተጠጉ ሰዎቹ ቆሙ። ስፒዲም፣ ያ ዘናጭ ነጭ ፈረስ¹³⁶ ጋላቢ የአቢሲኒያው ንጉሥ ቴዎድሮስ ራሳቸው መሆኑን ይገነዘባል።

136 መቅደላ የነበረው የቴዎድሮስ ነጭ ፈረስ፣ ሀመር ይባል ነበር። ካፒቴን ስፒዲ፣ ባይክላክላ ሮሮ የቴዎድሮስን የፍልሚያ ጥሪ ተቀብሎ ለመሄድ አስቦ ነበር።

ካፒቴን ስፒዲ፣ ነጩ ፈረስ የተቀመጠው ሰው ጮክ ብሎ የተናገረውን ነገር ያረጋግጣል። ፈረስኛው ፍልሚያ ነው የጠየቀው። “አትመጡም፣ ሴቶች ናችሁ? ጥቂት ፈረስኞችን ለማጥቃት የምታወላውሉት?”

ይህ በርግጥ፣ ንጉሡ የት እንዳሉ እንዲታወቅ ሰላደረገ፣ የእንግሊዝ ጦርን ከሃሳብ ነው ያዳነው። እንዲያውም፣ ለእንግሊዝ ጦር የሚያረካ ነገር ነው የሆነው። ሁኔታውን ለመግለፅ ወደ ናፒየር መልክተኛ ተላከ። እብረዋቸው ከነበሩት እግረኛ ጦርና ፈረስኞች ጋር በመሆን እንግሊዞቹን ለማጥቃት ሙከራ አስከሚያሳዩ ድረስ፣ ንጉሡ ለጠየቁት ፍልሚያ መልስም አልተሠጠም ነበር። ከዚያም፣ የተወሰኑ የ33ኛው እግረኛ ወታደሮች ቦታ እንዲያዙ ምልክት ተሠጣቸው። ወታደሮቹ፣ ከደልዳላው ቦታ ወደ ሸለቆዎች የሚወስዱ በግራ በቀኝም ያሉ መንገዶችን መቆጣጠር በሚያስችላቸው ሁኔታ ቦታ ያዙ። ሰላሴ ላይ ባንዴራቸውን ለመትከል በመዘጋጀት የነበሩ ሌሎች የ33ኛው ወታደሮች፣ የተማረኩ መድፎች ያሉበት ቦታ እገዛ እንዲያደርጉ ታዘዙ። ስድስት መድፎች፣ አርሳስ ተቀባብለው ሰለነበር፣ ጥቂት መድፎች ወደ ተወላጆቹ አቅጣጫ ሲተኩሱ፣ ተወላጆቹ፣ በአፀፋው ያላነጣጠረ ተኩስ ጀመሩ። ይህ የሚፈለገውን ውጤት ነው ያስከተለው። ሰዎቹ ወዲያውኑ በሜዳው ላይ ወደ ነበሩ መጠለያዎች ጀርባ መሄድ ጀመሩ። እነዚህ መጠለያዎች፣ ቴዎድሮስ ሰዎቻቸውን ከደብረታቦር ሲያመጡ ለመቀበያ ብለው ያሠሩት ነበር። ተጨማሪ መድፎች ሲተኩሱ፣ ሰዎቹ ከተደበቁበት ቦታ ወጡ። የእንግሊዝ ጥቂት ወታደሮችና አብረዋቸው የነበሩ ጋዜጠኞች፣ ቴዎድሮስና ተዋጊዎቻቸው በፍጥነት ወደ መቅደላ አምባ ሊያፋገፍጉ ማየታቸው አርክቷቸዋል።

ነገር ግን፣ ቴዎድሮስ ከአለት ጉደባቸው ሆነው፣ ማንኛውም ወደ መቅደላ ጠጋ ለማለት የሚሞከር ሰው፣ ቀረብ ካለ፣ በማለም ጠመንጃ ይተኩሱ ጀመር። የ33ኛው እግረኛ ክፍልም፣ ከመቅደላ በሚመጣው፣ ገዳይና አሰፈሪ የሆነ ተኩስ መረበሽ ጀመረ። ወዲያውኑ፣ አንድ የካምፕ ረዳት አየጋለበ፣ ከጄኔራል ሰታሽሊ የተላከ የተኩስ እቁም ትዛዝ ይዞ መጣ።

የዚህ ተኩስ ድምፅ ደግሞ፣ ጄኔራል ናፒየርን ወደፊት እንዲመጣና ሁኔታውን እንዲቃኝ አደረገው። የ33ኛው ወታደሮች የእንግሊዚን ባንዴራ ሰላሴ ላይ እንዲተኩሱ ታዘዙ። የ45ኛው ደግሞ ፋላ ላይ ተመሳሳይ ነገር እንዲያደርጉ ታዘዙ። የእንግሊዝ ባንዴራ ባንድ ጊዜ በሁለቱም ምሽጎች ላይ እንዲውሰበሰብ ተደረገ። ምንም ደም መፋሰስ ያልነበረበት ሁኔታ ቢሆንም፣ ኩብር የሚገባው ሰለነበር የአድናቆት “ቺርስ” ድምፅ እንዲሰማ አደረገ። እንደገናም፣ ዕይታው የሚመሥጥ ሰሜት እንዲፈጠርም አደረገ። በዚህም፣ ሁለቱ የቴዎድሮስ ጠንካራ ምሽጎች ወደቁ።

በደቡብ በኩል የሚገኘውን፣ መሀል ላይ ያለውን ጉብታ እንደተሻገሩ፣ የመቅደላ ውነተኛው የጥንካሬ ገፅታ ወዲያውኑ መታየት ጀመረ።

መሉ በመሉ አለት ላይ የተፈጠረ፣ ሞለል ያለ ቅርጽ ያለው፣ ርዝመቱ እንደ ማይል ተኩል የሚሆን፣ ጎኑ ደግሞ፣ ከግማሽ እስከ ሶስትአራተኛ ማይል የሚሆን ቦታ ነው። ከሰላሴ በስተሰሜን በኩል ከሚያገናኘው ጠባብ ካለ ደልዳላ ቦታ ወደላይ 500 ጫማዎች ከፍታ አለው። አለቱ መቅደላ ነው፣ ላዩ ላይ ያለው ደልዳላ ቦታ ደግሞ ለላምቤ ነው። መቅደላ፣ በምዕራብና በደቡብ ጎኑ፣ ከታች ከመልካጨሎ ሸለቆ በ2ሺ ጫማዎች ከፍታ ላይ ይገኛል። በምስራቅ ጎኑ፣ በተደራራቡ ሶስት አርከኖች ግድግዳ፣ 600 ጫማዎች ወደላይ ከፍ ይላል። ከላይ አምባው፣ ሾጠጥ ያለ ቅርፅ ባላቸው ካላር በተሰሩ የቤት ጣሪያዎች የተሞላ ነው። የአምባው ዳርቻ፣ በድንጋይ የተገነባ መከላከያ አለው። ከላዩ ላይ ደግሞ፣ ማሰናከያ የሚሆን መከላከያ ተደርጎበታል። በሰላምቤ በፊት ለፊት በኩል ያለው ቦታ ግን፣ አጠር ያለ ግምብና ማሰናከያ አለበት። ይህም ዳገቱ አጋማሽ ላይ ነበር የተገነባው። በዚህ ቦታ በመሀሉ፣ ወደ ምሽጉ መግቢያ ብቸኛ በር የሆነ ማማ ተሰርቶበታል።

የተወሰኑ ወታደሮች ፋላና ሰላሴን እንዲጠብቁ ከተመደቡ በኋላ፣ ሌሎች ሁሉም ወታደሮች የቴዎድሮስ መድፎች በተማረኩበት ቦታ፣ ወደ ሰላምቤ መጥተው እንዲሰባሰቡ ተደረገ።

ሰር ሮበርት ናፒየር፣ የጠላትን ትኩከለኛ ህይልና የምሽጉን ሁኔታ ለማረጋገጥ በጣም ነበር የተጠበበው። መቅደላን ከአንድ አቅጣጫ ብቻ ማጥቃት ይቻላል ወይ? ይህም፣ ካለንበት ከሰላምቤ ፊት ለፊት የሚገኘውን ጎን ማለት ነው። እንደዚህ ከሆነ ደግሞ፣ ሠራዊቱ ከያዟቸው በላይ፣ ረዘምና ጠንከር ያሉ መሰላሎች ያስፈልጋሉ። ምንም እንኳን ከዚህ ከሚታየን የሰሜን ጎን ውጭ ሌላ ጎኖች ላይ ጥቃት ማድረግ ባይቻልም፣ ማንኛውም ወደ መቅደላ የሚወስዱ መንገዶች እንዲሸፈኑ ማድረግ ታምኖበታል። ይህ ግዳጅ፣ 3ኛው ድራጎን ተብለው ለሚጠሩት ለአውሮፓውያኑ ፈረሰኞች ተሰጥቷል።

የኮሎኔል ፔን የተራራ መድፈኞች ወይም ከባድ መሳሪያ ቡድን፣ ከተማረኩት መድፎች በቀኝ በኩል፣ ከመቅደላ 800 ያርዶች ርቀት ላይ መሳሪያዎቻቸውን እንዲጠምዱ ትዛዝ ተሠጠ። ከመቅደላ አንድ ሺ ያርዶች ርቀት፣ በሰላሴ ኮረብታ ላይ ደግሞ፣ የቲዊስ የተራራ መድፎች እንዲጠመዱበት ተወሰነ። የአርምስትሮንግ ከባድ መሳሪያዎች፣ በፋላና በሰላሴ መሀከል በሚገኘው ኮረብታ፣ ከመቅደላ 2500 ያርዶች ርቀት ላይ እንዲጠመዱ ተደረገ። ስለዚህ፣ የኮሎኔል ፔን መድፎችና የአርምስትሮንግ ከባድ መሳሪያዎች እንደግማሽ ከብ በሆነው ቦታ ላይ ዳርና ዳሩ ላይ ነው የተመደቡት። በዚህም፣

ከሁለቱ ጎን የሚተኮሰው ተኩስ መቅደላ ላይ እንደሚገኘኝ ተደርጎ ነው። ባለ ሰምንት ኢንች ሞርታርች ከአርምስትሮንግ መድፎች ግራ በኩል ተደግነዋል።

ከቀኑ ሰምንት ሰአት ሲሆን፣ የኩሎኔል ፔን መድፈኞች ሰውጊያ ተዘጋጁ፤ ግልፅና ጎላ ባለ ድምፅ ተጀመረ። ስር ርበርት ናፒየር፣ ይህ ሁሉ ተኩስ ሲወርድ፣ የተከበሱት ሰዎች፣ ለመከላከል ምን አይነት እርምጃ እንደሚወስዱ ለማየት፣ ስላሴ ኮረብታ ላይ ነበር።

የሀውዜር ከባድ መሳሪያዎችን ተከትሎ፣ ሾል ያሉት የአርምስትሮንግ እርሳሶች፣ የሚንቀጠቀጥ ድምፅ ያለው የሙዚቃ ቃና እያሰሙ ወደላይ እየተሸከረከሩ በአየሩ ውስጥ ይሄዱና መቅደላ ላይ ሲደርሱ ይፈነዳሉ። ከዚያ ደግሞ የሞርታር እርሳሶች፣ የታዘዙትን ስራ ለመፈፀም የጠሉ ይመስል የሀዘን የመሰለ ድምፅ እያሰሙ፣ ነገር ግን፣ የማይቀረውን ዕጣ ለማድረስ ተከትለው ይወነጨፋሉ።

ከዚያም ከባድ መሳሪያዎች ሥራ ጀመሩ፤ ሃያ የሚሆኑ፣ ሁሉም አይነት ካሊበሮች መቅደላ መግቢያውን ያጓሩበት ጀመር። ከነሱ ጋርም የአባብ ፋጨት ድምፅ ያላቸው ሮኬቶች ሲተኮሱ ይሰማል።

በዚህ ሀይለኛ ድብደባ መሀል፣ አንዱ ጋዜጠኛ የቴዎድሮስን የመጨረሻ የእጅ ሥራ አይቼ እንደሆነ ጠየቀኝ። እንዳላየሁት ስመልሰለት፣ ላሳይህ በማለት ወደ ገደሉ ጫፍ እየመራ ወሰደኝ። በጣቱ እየጠቆም ቁልቁል በሚያመለከትበት አቅጣጫ ስመለከት፣ ለዕድሜ ልክ መገለጥ ያለበት ሁኔታ ነው ያየሁት።

እንደ እውነቱ ከሆነ፣ አንባቢ ሆይ፣ አሰቃቂና ቀፋፊ ሁኔታ አልወድም። ነገር ግን ማሰብ ከተቻለ ወደ 308 የሚሆኑ ሰዎች አንዱ ባንዱ ላይ ተነባብሮ፣ ራቁት፣ አግርብረት በአግርቻቸው ላይ እያሉ ተከምሮ ማየት፣ ይህን አሰቃቂ ሁኔታ በመግለጻ ይቅርታ ታደርጉልኛላችሁ።

እንደዚህ ላለ ሰጅምላ ግድያስ በቂ ቅጣት መስጠት ይቻላል ወይ? የበቀል ፍርድ በሚሠጡ በሠለጠኑ ሰዎች ህግ፣ የሌላ ሰውን ሀይወት የሚነጥቅ ሰው ሕይወት ራሱ ይሰዋ ነበር። አንግዲህ 300 ሰዎች ለሚገድል ሰው ምን ሊደረግ ይቻላል?

በቅርብ ጊዜ የተማረኩት ሰዎች እንደገለፁት፣ ቅጣቱ ሲፈፀም በቦታው ነበሩ። አስረኞቹ እጅና አግራቸው አንደታሰረ፣ በጎራዴና በጥይት እየተመቱ መሪት ላይ ይወድቁ ነበር። ብዙዎቹ እንደምንም ብለው በጉልበታቸው ተንበርከው፣ ምህረት እንዲደረግላቸው ቢጮሁም ሰሚ አላገኙም። አንድ

ሳይተርፍ ሁሉም ተገደሉ። ይህ የሆነው እኛ ዳውንትና ደላንታ በደረሰንበት ቀን በሚያዝያ 9፣¹³⁷ ነበር።

ስር ሮበርት ናፒየር፣ ከሁለት ሰአታት ድብደባ በኋላ፣ ተከላካዮቹ ደካማ ስለሚሆኑ፣ የሱ ወታደሮች ጥቃት ቢጀምሩ ከባድ ጉዳት እንደማይደርስባቸው ገመተ። ሰለዚህ፣ የሮያል ኢንጂነሮችን፣ 33ኛውን፣ 45ኛውን እናም የንጉሡ የሚባለውን ጦር ለመጨረሻው ግዳጅ እንዲዘጋጁ ትዘዝ ሰጠ።

የብሪታኒያ ከባድ መሳሪያዎች ተኩስ እንደጀመሩ፣ ከምሽጉ የሚተኩሱት ጠመንጃዎች አቋመው ነበር። በሩን ጥሰው እንዲገቡ የተመረጡት ወታደሮች በባታሊዮን ደረጃ ተሰልፈው በመቅደላና በሰላምጌ መሀል እሩብ ርቀት ላይ ተዘጋጅተዋል። በሜጀር ጎርደን ፕሪቻርድ የሚመሩት መሐንዲሶች ደግሞ፣ እንደ ጡብ አጫሪ ከባታሊዮኑ ፊት ለፊት ሆኑ። ተከታታይ የከባድ መሳሪያ ተኩስ ሽፋን እንዲሰጥ ከታዘዘ በኋላና ተኩሱም እየቀለጠ እያለ፣ ወታደሮቹ ወደ መቅደላ መራመድ ጀመሩ። የመቅደላ ግርጌ ሃምሳ ያርዶች ርቅት ሲደርሱ፣ ከባድ መሳሪያዎች ተኩስ አቆሙ። አሁን ግን የሮያል ኢንጂነር ክፍሎች በየዙት ስናይደር ጠመንጃ ተኩስ ከፈቱ። ከዛም 33ኛውና 45ኛው በየዙት ከኃላው ጥይት በሚቀባበልበት ጠመንጃ፣ በሚያሰገርም ፍጥነት የጥይት ማዕበል ያወርዱ ጀመር። ያም ለአስር ደቂቃዎች ነበር።

ቴዎድሮስና ታማኝ ተከታዮቻቸው ከባድ መሳሪያዎች ሲተኩሱ ተደብቀው መሸገው ነበር። ተኩሱ ሲያቆም፣ ቴዎድሮስ ራሳቸው እየጩኩሩ ተነሱና ከተከታዮቻቸው ጋራ መግቢያ በሮችን ለመከላከል ሮጡ። ተሰልፎ የሚመጣውን ጦር ለማሸነፍ ወይም ለመሞት ቆርጦ በወሰነ ንጉሥ፣ የሚገባውን የውጊያ አቀባበል ለማድረግም ነበር።

ቴዎድሮስ፣ ለሳቸው ምንም አይነት ምህረት አይደረግልኝም የሚለው ሀሳብ በልባቸው እሰክል ድረስና ለእንግሊዞች ያላቸውን ስር የሰደደ ጥላቻ እንደያዙት ቢቀጥሉ ከበባው ሰአታት ሳይሆን ወራት ድረስ በተራዘመ ነበር። አሁን ግን ምንም ማምለጫ አለመኖሩን ሲረዱ፣ ለሳቸው ሲሉ ደማቸውን ለማፍሰስ ከቆረጡት ታማኞቻቸው¹³⁸ ጋር በመሆን፣ በጥልቅ ድፍረት ወደ መግቢያው ማማና ዝቅ ወዳለው መከላከያ ከመጡ በኋላ ሰዎቻቸውን በየቦታው፣ ክፍተት ባለበት ቦታ መደቡ። ሲመለከቱ፣ የእንግሊዝ ወታደሮች በአራት ረድፍ ተሰልፈው፣ እየተኩሱ ወደ መግቢያው በር ሲያመሩ አዩ።

¹³⁷ (በምዕራፍ 11 ማስታወሻዎች)

¹³⁸ ቴዎድሮስ፣ ወታደሮቻቸውን ሆነ አለቆችን፣ መሀላችሁን እንስቻለሁ ሄዱ በማለት ብዙ ወታደሮችን አሰናብተዋል። እነዚህ ግን ከንጉሡ ጋር ለመሞት ቆርጠው የወሰኑ ነበሩ።

ከዚያም ሰዎቻቸው አንዲተኩሱ ምልክት ሲሰጡ፣ አነጣጥረው የሚተኩሷቸው ጥይቶች ብዙ ሰዎች አቆሰሉ። ነገር ግን ያሉበት ቦታ በአንግሊዞቹ ታወቀ።

ወዲያውኑ፣ የአንግሊዞቹ የአፀፋ ተኩስ መግቢያው ላይ ተጠናክሮ፣ የሚጠረጠሩ መከለያ አጥሮች ላይም ተደረገ። መሸገው የተቀመጡት ሰዎች ከሚተኩሱት ጠመንጃ እንደ ከብ ሆኖ በሚወጣው ጭስ ያሉበት ቦታ ተለየ። በዚህ ጊዜ፣ የሰቆላት ዕለት አንደሆነው ሁሉ፣ መብረቅና ነጎድጓድ ሲታይና ዙሪያውን ሲያንዘረው ለውጊያ አጃቢነት የሚሰማማ መስሎ ነበር። ዝናቡም ደጎስ ባሉ ሞቃታ ጡብታዎች እናታችን ላይ በከብደት ይወርድ ጀመር። በዚህ በሚደባደብ የዝናብ ዶፍ መሀል፣ የማይበገሩ የሚመለሱት ወታደሮች፣ በርግጥም ያለምንም ፍርሀት ግሰጎሳቸውን ቀጠሉ። የያዙትን የሰናይደር ጠመንጃ አየተኮሱ፣ በመቅደላ ዳር ዳር ላይ የሚጠረጠሩ በዚያም በዚህ ቀና ቀና ብለው የቆሙ አለቶችን በደንብ እያማተሩ ነበር።

አሁንም በመሀንዲሶቹ አየተመሩ፣ አነዚያን ነብስ ገዳይ ሚሳይሎች (ሮኬቶች) በዳጉቱ ላይ በተገኘው ቦታ ላይ እያረበረቡ ከማማው ስር ደረሱና ቆሙ።

ለደቂቃ የሚሆን ጋብ ብሎ ነበር። ነገር ግን ወዲያውኑ ቀደም እያሉ የሚሄዱት መሐንዲሶች ላይ በደርዘን የሚቆጠሩ ተኩሶች ተከፈቱ። በዚህም ሜጀር ፕሪቻርድና ሶስት አራት የሚሆኑ መሐንዲሶች ቆሰሉ። በአፀፋው ደግሞ በእያንዳንዱ ተኩስ ቦታየበት ቦታ ላይ ያነጣጠሩ በሺዎች የሚቆጠሩ ተኩሶች ተተኮሱ። ሜጀር ፕሪቻርድና ወኔ የተሞላበት ሉተናንት ሞርጋን መግቢያውን ለመቆጣጠር አየሮጡ ወደማማው ሄዱ። ሲደርሱም በሩ ተዘግቶ አገኙት፤ አራት ማዕዘን ቅርፅ ያለው ማማ፣ ውስጡ አስር ጫማ ከፍታ ባለው የደንጋይ ካብ ተደፍኗል። ስለዚህ በውስጡ አልፎ ለመሄድ ቀላል አልነበረም።

“በፍጥነት! ባሩዱን አምጡ!” ብሎ ሜጀር ጮኸ።

ቀጥሎም፣ በመስመሩ ወደኋላ የተስተጋባው ድምፅ “በፍጥነት! ባሩዱን አምጡ!” “በፍጥነት! ባሩዱን አምጡ!” ነበር።

ነገር ግን፣ ማን ነበረ ባሩዱን ማምጣት የነበረበት? ለምን አነዚያ ባሩድ የያዙ ሽራዎች ማቀጣጠያ ገመድ ላያቸው ላይ የታሰረባቸው ይህንን ቦታ ብትንትኑን ለማውጣት አልነበርም? ከባዶቹ መደሻዎችስ የታሉ? በሩን ለመፈልቀቅና፣ መቆለፊያና ማጠፊያዎቹን መስበሪያ የሚሆኑት የብረት ሽብልቆችስ የታሉ? ግንቡ ላይ የተደረደሩትን የአንጨት መስናከሎች መቁረጫ፣ መጥረቢያና መጋዞቹስ የታሉ? ግድግዳውን ለመናድና ለማፍረስ፣ ከቦድ ያሉት መቆፈሪያዎችስ የታሉ? ግድግዳው ላይ ለመውጣት፣ ወይም

ከፍታ ያላቸው መሰናከያዎች ላይ መሻገሪያ የሚሆኑት የተደራረቡት መሰላሎችን የት ይሆኑ? ያስተጋባው ድምፅ፡ “የታሉ? አህ የታሉ?” ነበር። ለነዚህ አጣዳፊ ጥያቄዎች መልስ፡ አንድ ነፍስ አንኳን ትንፍሽ አላለም።

የ33ኛው ወታደር፡ ማጉዋየር፡ የገደል ግድግዳውን መውጣት አችላለሁ ብሎ አሰቧል። ወጣ ወጣ ያሉትን ቦታዎች አየረገጠ፤ ሳዩቋርጥ ወደላይ ከወጣ በኋላ፤ ዞር ብሎ፤ መግቢያ አግኝቻለሁ ብሎ ጮኸ። ከሰላምኔ በኩል በተደረገ ደክም ያለ የማበረታቻ ጩኸት በኋላ ፊቱን ወደ ግድግዳው አዘረ። በዚያን ጊዜ ግን ከኋላው የራሱ ፊጅመንት አባል የሆነው፤ ወታደር በርገን፤ አየተከተለው ነበር።

ጠቅላላው ፊጅመንት፤ በደፋሮቹ ጓደኞቻቸው ምሳሌነት ተገፋፍተው፤ ቀጥ ያለውን ገደል አየተሸቀዳደሙ ይወጡ ጀመር። ትንፋሽ ቁርጥ ከሚያደርጉ ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ አናቱ ላይ ደረሱ፤ ከዚያም መቅደላ አናቱ ላይ የሚንቀሳቀሱ የሚጠረጠሩ ሰዎች ላይ ተኩሰ ከፍተው ከመቅፅበት ፀጥ አደረጓቸው።

በያዟቸው መሰሪያዎች፤ በአንጨት አጥሮቹ መሀል በመግባት፤ ወደላይ በማንሳት፤ ወዲያውኑ፤ ዝቅ ያለውን መከላከያ መሻገር ቻሉ። ከዚያም፤ መሬቱ ላይ ሲደርሱ ተበታትነው፤ በውጊያው በታ በብዛት የወደቁትን የሚዘገንኑ አሰከሬኖች አቋርጠው፤ 75 ጫማዎች ርቀት ላይ ወዳለው የመከላከያ አጥር ገሰገሱ።

ወዲያውኑ በፍጥነት ሲተኩሱ ሰማን። ጠላት ሲንቀሳቀስ ሲል ሰላገኙ በጥድፈያ ነበር የሚተኩሱት። ከዚያ ቀጥሎ፤ በሰደፋቸው በሮቹን ሲደበድቡ ሰማን። በሩን ለመሰበር ትልልቅ ድንጋዮች መወርወር ጀመሩ፤ አሁንም አሁንም በተገኘው ቀዳዳ ወይም ከፍተት ላይ ይተኩሳሉ። እነዚህን በሰሜን የተሞሉትን የአየርላንድ ሰዎች፤ አጥር ሆነ በር፤ ግምብ ሆነ ድንጋይ፤ የአንጨት ከምር መሰናከልና ቀጥ ያለ አለት ቢሆን የሚያሰቆማቸው አይነት አይደለም። በአጥሩ ውስጥ ላንጃቸው አንደዘለቀ፤ አጥሩ ከጥቅም ውጭ ሆነ። አናም፤ የቀረውን መከላከያ ሲዘሉ “ሁዛ!” “ሁራጥ!” እና “ሁራ!” የሚል ጩኸት አያሰሙ ነበር። ጠመንጃቸውን ደግነው ወደፊት አየገሰገሱ አቢሲኒያውያን ላይ በቅርበት ፊት ለፊት ሩምታ ተኩሰ ተኩሰባቸው።

ቀደም ብለው ግሰገሳውን የጀመሩትን፤ ታምቡር መቼው ማጓየርና ወታደር በርገንን አንርሳ። ሁለቱ ሰዎች፤ አንዱ አንዱን በጥቂት ርምጃዎች አየተከተለ፤ ወደፊት፤ ወደላይኛው መሰናከል አየገሰገሱ ነበር፤ ቦታው ሲደርሱ ሰዎች እያነጣጠሩባቸው አገኙና ወዲያው በፍጥነት ያነጣጠረ ተኩሰ ሲከፍቱ፤

ጥቂቶች አጥቂዎች ብቻ አመለጡ። ቀይ ኮት የለበሱ ሰዎች በቡድን ወደላይ ሲመጡ ሲያዩ፣ አጥቂዎቹ ወዲያውኑ በፍጥነት ነበር የሸሹት¹³⁹።

የላይኛውን መከላከያ ዘለው እንደተሻገሩ፣ ከገለባ ከምር አጠገብ በእጁ ሽጉጥ የጨበጠ እንደ ሰው ቆሞ ያያሉ። ሊተኩሱበት ሊዘጋጁ አይቶ፣ ወደ ገለባው ከምር ጀርባ ዞር ብሎ ሄደ። ከዚያም፣ ሁለቱ ወታደሮች፣ በግልፅ የተኩስ ድምፅ ሰሙ። የሰናይደር ጠመንጃቸውን እንደያዙ ወደቦታው ሲሄዱ፣ ከገለባው አጠገብ ቆሞ የነበረውና ወደ ኋላ የተመለሰው ሰው መሬቱ ላይ ተዘርሮ ወድቋል፤ በቀኝ እጁ ሽጉጡን ጭምድድ አድርጎ እንደያዘ ሀይወቱ እያለፈች ነበር። በአእምሯቸው ሽጉጡ የነሱ ምርኮ ነበር፣ ስለዚህ ምንም ሳያወላውሉ፣ የኛ ነው ያሉትን ሽጉጥ መንጨቀው ወሰዱ። ነገር ግን ሲመረምሩ፣ እጀታው ላይ ባለ የብር ልጥፍ፣ የሚከተለው ፅሁፍ ተፅፎበት አዩ።

ከንግሥት ሺኮቶርያ

*የታላቋ ብሪታንያና የአየርላንድ ንግሥት
ለቴዎድሮስ፣ የአቢሲኒያ ንጉሠ ነገሥት
ለአግልጋይዋ ለጥላውደን ላሳየው ደግነት
ምስጋናዋን ለምግለፅ በመታሰቢያነት የተሠጠ*

1854

“ምን ታስባለህ፣ ፓት፣ ይህ ሰው፣ ቴዎድሮስ የሚባለው፣ ንጉሥ የሚሉት ይሆን?” ብሎ ማጓየር ጠየቀ።

“ምናልባት፣ ማከ፣ መናገር አልችልም፤ ሃምሳ አለቃው ፊቱን መቅደላ ውስጥ አስከሚያሳይ ድረስ አዚህ አጠገቡ ብንቆም ይሻላል። አች፣ አየመጣ ነው!” በርገን ነበር የተናገረው።

አየገለገሰ የሚመጣውን የአየርላንድ ወታደሮች መስመር ሊያዩ፣ እነዚህ ሁለት ጀግኖች፣ ባርኔጣቸውን አውልቀው በራሳቸው ላይ እያውለበለቡ፣ ባልተለመደ ጠንካራ የሳምባ ሀይል፣ በእንግሎ ሳከሶኖችን የጦርነት ጩኸት፣ “ሁራ!” በማለት ጓደኞቻቸውን ተቀባሏቸው።

ሊዋጋ እንደሚዘጋጅ በሬ አንገታቸውን አቀርቅረው፣ “የመስፍኑ ጦር” የሚባሉት ወታደሮች ምንም ሳይጎድልባቸው ወደፊት መጡ። አርማ ያዥ

---

¹³⁹ የአዲ ቴዎድሮስ ጠመንጃ ያዥ ወልደ ጋብር ለእንግሊዞቹ በሰጠው ቃል፣ ቴዎድሮስ ሰዎቻቸውን፣ መሀላችሁን አንሰቻለሁ ሸሹ፣ እኔ ግን ለጠላት እጄን አልሠጥም ብለው ፈቃድ ስለሰጡ ነበር ሰዎቹ በፍጥነት የለቀቁት።

ԲԱՅՅՈՒՆԻ ՄԵՆ ժողովուրդի Բնակավայրերի Ժամանակ
(Roger Acton)

በመሀል፤ ረጋ ያሉት ወታደራዊ ሥርአት የያዙት መኮንኖች ከየኮምፓኒያቸው ጋላ ነበሩ። ሁሉም በኩራት ወደፊት አየተራመዱ፤ በተጠንቀቅ፤ ለአፍታም ቢሆን የሚያሰጋቸው ካለ፤ አንደሚነድ እንጨት የሞቀ ነጭ ነበልባል በፍጥነት ለማፈንዳት ዝግጁ ነበሩ። እያጣጣረ ያለው ሰው ወደ ወደቀበት ከፍት ቦታ ሲደርሱ፤ የሬጅመንቱ የመሀል ከፍል አቆመ።

በዚህ ጊዜ ዝናቡ አባራ፤ እናም ፀሐይዋ በሙሉ ጉልበቷ፤ በሰውየው፤ ግርማ ሞገስ ባለው መሰናበቻው ላይ ታንፀባርቅ ጀመር።

ትዛዝ ሲሰጥ፤ አርማ ተሸካሚዎች በጉጉት ወጡ፤ በድል አድራጊነት፤ በከፍታ፤ የሁሩን የተጠላለፈ መስቀል ያለበትን የብሪታንያን ግርማና ሀይል ለንደቅአላማ በአካባቢው ካሉ ተራራዎች በላይ ማውለብለብ ጀመሩ። ምልክትነቱም፤ ለያዙት ሰዎች፤ ጨካኙ ንጉሠ ነገስት አንደተሸነፈና የሚኮራበት የመቅደላ ምሽጉም በአንግዶቹ አጅ አንደወደቀ ለማሳየት ነው። ለንደቅ አላማው በአየር ላይ ሲርገበገብና ሲውለበለብ፤ “የመሰፍኑ ጦር” ወታደሮች ባርኔጣቸውን አንዳወለቁ፤ በአንድ ላይ፤ በከፍተኛ የጋለ ሰሜት፤ ድምፃቸውን “ፔርሰ” በማለት አሰተጋቡ። ድምፁም፤ ሰላምጌ ላሉና፤ ከታች 500 ጫማ ወረድ ብሎ ላሉ ሰዎች፤ አንደውቅያኖስ ማዕበል ጎላ ያለ ጉርምርምታ ነው ያሰማው። ድምፁም ሰለታወቀ፤ ከመቅደላ ተነሰቶ በቅብብሎሽ፤ ወደ ሰላሴ፤ ከዚያም ወደ ፋላ ሲሰማ፤ ግራጫ መልክ ያለው ቋጥኝ ደግሞ በማንጠር ታች ሸለቆ ድረስ አደረሰው። በመጨረሻም፤ ሁለት ማይሎች ርቀት ላይ የሚገኘው የአንግሊዞች ካምፕ ድምፁን ተረከበው፤ የሁለ ገቡን “ሁራ”፤ በራሳቸው፤ ጉልበት በተመላበት ድምፅ አጠናክሩት። ከወታደራዊው ባንድ የተለያዩ መዝቃዎች ገንፍለው መውጣት ጀመሩ። ‘God Save the Queen’ የተባለው የአንግሊዝ ብሔራዊ መዝሙር የመዝቃ ኖታዎች ከመቅደላ ገደሎች ላይ በጉልህ አየነጠሩ የሚያሰተጋቡት የህብረት ዜማ ሲሰማ፤ ለመቼውም ጊዜ ቢሆን እንደዚህ በሚያሰደንቅ ሁኔታ ተዘምሮ አያውቅም።

ጥቂት ያልታጠቁ አቢሲኒያውያን በሚሰማው መዝቃና ጫጫታ ተሰበው፤ በድፍረት፤ ለንደቅአላማው በተራራው ነፋስ ወደሚውለበለቡት ቦታ ጠጋ አሉ። መሬት ላይ የወደቀውን ያገራቸውን ሰው ሲያዩ፤ ጎንበሰ ብለው ተመለከቱና ወዲያውኑ የሚያሰፈራ ሀዘኔታ ከሚያሳየው ፊታቸው ጋራ ፈንጠር ብለው፤ በመደነቅ ድምፅ “ቴድሮስ! ቴድሮስ!” አሉ።

ቃሉ የአንዳንዱን ሰው ቀልብ ነው የሳበው፤ እና ሁሉም ወደ አሰከሬት መሄድ ጀመሩ። የወደቀውን ሰው፤ በተወላጆቹ አጠራር “ቴዎድሮስ” የኢትዮጵያን ንጉሠ ነገሥት! አንድ አፍታ አንኳን ለማየት አርሰ በርሰ አየተጋፉ ነበር።

ԲԻԺ ԷԺԸՆԻ ԳՂՈՋ

እናስ ምን እዩ? ከሳ ያለው ያገራቸው ሰው ሰውነት፣ ከውስጥ ገፁ ላይ የሰበሰቡ፣ በላዩ ላይ ግን በመለበስ ምክንያት እደፍ ያለና የተቀዳደደ ልብስ የደረበ ነበር።

በእቢሲኒያ፣ በጣም የሚደነቅ ጠየም ያለው ፊት፣ ብዙ የፈተና ሰለቶች ውስጥ ያለፈ የሚመሰል ገፅታ አለው። እደኖቻቸው ምንም እንኳን አሁን የሞት ጥላ ቢጥልባቸውም፣ የሚከበሩና ሰውነት እልፎ የሚሄድ የትኩረት ህይወት የነበራቸው መሆናቸውን ያስመሰከራሉ። የታችኛው ከንፈር ንቀትን ለማሳየት በደንብ የተመቻ ይመስላል፤ አሁንም እንኳን ለእመል ያህል የንቀት ምልክት ይታይበታል። የመጨረሻውን ስትንፋስ ሲያቃትቱ፣ ሁለት መሰመር የያዙ ነጫጭ ጥርሶች መታየት ጀመሩ። ከአፋቸው ጀምሮ፣ ሁለት ጎላ ያሉ መሰመሮች ከላይ ቀጥ ካለው እፍንጫቸው ጋር ይገናኛሉ። በፍጥነት ጥሏቸው እየሄደ ያለውን ትንፋሻቸውን በሚያጣጥሩበት ጊዜ፣ የእፍንጫ ቀዳዳዎች በጣም ሰፋ ብለው ይታዩ ነበር። ሰፋ ያለው ፊት፣ ፈጠጥ ያሉ የጉንጭ አጥንቶች ይታዩበታል፤ ግንባራቸው ጎላ ያለ ሆኖ፣ ቅንድባቸው ወጣ ያለ ነበር። ፀጉራቸው ከግንባራቸው ይጀምርና በሶስት ጉን ጉኖች ተከፍሎ ወደኋላ በአንገታቸው ጀርባ ይወርዳል። ወደኋላ እንደታየው፣ ፀጉራቸው የጥንካሬያቸው መመኪያ ነበር። ቁመታቸው እምስት ጫማ ከሰምንት አንቸ ሲሆን፣ የፈረጠሙ ጡንቻዎችና ሰፋ ያለ ደረት አላቸው። እነዚህ ገፅታዎች፣ ከፍተኛ የቆራጥነት ባህሪ ከወሳኝነት ወይም ጨካኝነት ጋር ተቀላቅለው መኖራቸውን ያንፀባርቃሉ። ጨካኝነት የሚለው ሃሳብ እንኳን የተሰነዘረው፣ ብዙ ጭካኔ ያለባቸው ድርጊቶች ፈፀመዋል መባሉን በማስታወስ ነው። እንግዲህ ይኸው ቀሪ ሰውነቱን ያየነው ሰው፣ ሰዎች፣ የኢትዮጵያ እዩ ቴዎድሮስ፣ በምኒልክ ከሰለሞን ሀረግ የሚወለድ፣ ንጉሠ ነገሥት፣ የምድሩ ጌታ፣ የኢትዮጵያ ገዢ፣ የእፍሪካ መስራች፣ የኢየሩሳሌም ነፃ አውጭ ብለው የሚጠሩት ሕይወቱ እያለፈች ያለ፣ በራሱ እጅ ራሱን ገዳይ ነው።*

(* በአሰሰሬን ምርመራው፣ በቀኝ አግራቸው ከተገኘው ቀለል ያለ ቀሰል ውጭ በሌላ ፍንጣሪ እንዳልተጎዱ ሀኪምቹ መዝግበዋል። ትናጋቸው ተሰብር፣ የውስጥ አፋቸው ጣሪያው ተለብልቧል፤ እናም በጭንቅላታቸው፣ በጀርባ በኩል ቀዳዳ ተገኝቷል። ሁሉም የሕክምና ሀላፊዎች ባንድ ላይ የሰጡት ውሳኔ፣ በአፋቸው ውስጥ የተተኮሰ ሸጉጥ ለሕይወታቸው ማለፍ ምክንያት መሆኑን ነው።)

የሰንት ዕደለ ቢስ ሰዎችን ሕይወት የጠቀው፣ ቀዩ የቀኝ እጅ¹⁴⁰ የራሱን፣ ሸፍታ ባለቤቱን ሕይወት መንጠቁ ተገቢ ቅጣት መሆኑ ነው!

140 ያገራው ሰው “... ወንድ ያለራሰም ገለውም እያውቁ” ብሎ ተቀኝቷል።

ኮኪት በር በአንግሊዝ ወታደሮች ሲጠበቅ

(ወደ መቅደላ መግቢያ በር፣ በፅሁፉ የተገለፀው የምሽግ መግቢያው የድንጋይ ካፕሬን ስራው የአንጠት መሰናክል በዚህ ፎቶግራፍ ተለይቶ ይታያል።)

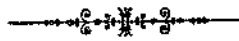
በወደቀው አስከሬን ላይ፣ ውድቀቱን ለማብሰር በመጀመሪያ ጥላ ያሳረፈበት የቅዱስ ጊዮርጊስ አርማ መሆኑስ?

የአየርላንድ ወታደሮች፣ ሁለት አግሮቻቸውን ይዘው አየጎተቱ ወስደው ሸራው ላይ ካደረጓቸው በኋላ፣ ሁለት ወይም ሶስት ጊዜ አቃትተው የመጨረሻ ትንፋሻቸውን ተነፈሱ።

ጥቅጥቅ ብለው ዙሪያውን በቆሙ ሰዎች ያልተለመዱ አስተያየቶች ይሰሙ ጀመር። አንድ ሰው በላቲን ቋንቋ የሚከትለውን ቃል ሲናገር 'Sic semper tyrannis' ሌሎቹ ተቀብለው "አሜን አሜን!" አሉ። ትርጉሙም "ሁልጊዜም ለአምባገነኖች ይሁን" አንደማለት ነው። ሌላ የአየርላንድ ወታደር ደግሞ ከአሁን በኋላ ማንንም አያስቸግርም አለ። ሌላው ግን፣ የጨዋነት ባህሪ ያለው ሰው፣ የተገለጠው ሆዳቸውን ሸፍኖ፣ አግሮቻቸውን ካለተካከለ በኋላ፣ ከንዶቻቸውን አጥፎ ደረታቸው ላይ አስቀመጠ።

በአስከሬኑ ዙሪያ የሚሰበሰቡ ሰው ቁጥር አየጨመረ ሄደ። መኮንኖችና ወታደሮች አስከሬኑን ለማየት በችኮላ አየተጣደፉ ይመጡ ነበር። የተለቀቁት ምርኮኞችም የሞተውን አላሪያቸውን ለመሰናበት ይመጡ ጀመር። ቴዎድሮስ መሆናቸውን ሲያውቁ፣ ስለለውየው ማንነት የነበረውን ጥርጣሬ አስወገደው። ቴዎድሮስ፣ የእንግሊዝ አልሞ ተኳሾች ለይተው አንዳይመቷቸው፣ ደማቅ ልብሳቸውን አውልቀው፣ ሌላ የማሰመሰያ በመልበስ ነበር ሲዋጉ የነበሩት። የጦሩ ጠቅላይ አዛዥም ከረዳቶቹ ጋር ሆኖ አስከሬኑን ለማየት መጣ፤ ነገር ግን፣ አንዳችም አይነት ቢሆን የህዘን ቃል ለሞቱት ንጉሠ ነገሥት አልተነፈሰም። ሌሎች ላይ ምህረት ያላያሳዩ ለራሱ ሀዘኔታ አይገባውም።

የመጨረሻዋ ሰአት፣ መሸነፋቸው አርግጠኛ መሆኑ አስኪታወቅ ድረስ፣ ህይወታቸውን አላልፈው አልሰጡም። ወደፊት በቀደሙት፣ ጠመንጃ ባነጣጠሩ ወታደሮች ቅፅበት ያለው ሞት መምጣቱን ሲያዩ ግን፣ ወደ ገለባው ከምር ጀርባ በመሄድ፣ ንግሥት ቪኪቶርያ በስጦታቸው ስጦታ፣ ሽጉጥ በአፋቸው በመጉረስ፣ ንጉሱ ራሳቸው ተኩስው ራሳቸውን አጠፉ።

አንቅስቃሴ እንዲጀመር ጥሩምባ ሲነፋ፣ ወታደሮቹ መላሪያቸውን ትክካቸው ላይ አጋድመው በሰልፍ በመሆን በጠባቡ የመቅደላ መንገድ መራመድ ጀመሩ። ከኋላቸው፣ ዋናው ጦር አዛዥና ረዳቶቹ አየተከተሏቸው ነበር። ረጅም በሆነው መንገድ ሲጓዙ፣ የሳር ከዳን ያላቸው፣ ባለ ጎጆ ጣራ የመካዝን ቤቶች በግራና በቀኛቸው በኩል ይገኙ ነበር። ከዚያም፣ ወደ ደቡብ

አቅጣጫ፤ ሰፋ ያለ ገላጣ በታ ደረሱ። ምናልባትም፤ በታው ንጉሡ ለሰልፍ ወይም ለልምምድ ይጠቀሙበት የነበረ በታ ይሆናል።

ወደ ዳር፤ ከዚህ በታ ወደላይ በኩል፤ ከጥቁር ድንኳኖች አጠገብ በርከት ያሉ የታጠቁ ያገሩ ተወላጆች ይታያሉ። አነዚህ ሰዎችም ወታደሮቹን ሲያዩ ሁለት ወይም ሶስት ጊዜ ተኩሰ ከፈቱ። የ23ኛው ወታደሮች ደግሞ፤ ሜዳውን የሚሸፍን ያህል መሰመር ሠርተው ሰዎቹ ላይ አየተኩሱ ወደፊት ይራመዱ ነበር። ከነዚህ በቆረጡ ወታደሮችና በማያባራው ጨካኝ ተኩሶቻቸው ፊት ለፊት፤ የቴዎድሮስ የመጨረሻ ወታደሮች፤ በልጃቸው ቢደጃዝማች መሸሻ⁴¹ አየተመሩ ቆልቆል በገደሉ ሸሹ።

የአየርላንድ ሬጅመንት፤ በምስራቁ ጠርዝ በኩል ሲደርስ፤ የመቅደላ ምሽግ ሙሉ በሙሉ በቁጥጥር መሆኑን ለማሳየት፤ ሌላ ሰንደቅ አላማ ተተክለ። መሰፍኑም⁴² ከበራራ ወታደሮቹ ጋር ሆኖ፤ ይህ ሰንደቅአላማ ሲተክል የተሰማውን የቺርስ ድምፅና 'Rule Britannia' የተባለውን የወታደራዊ ማርሽ ሙዚቃ ሳይሰማ አይቀርም። በተቃራኒ በኩል ባሉ ተራሮች ላይ ያሉት የወሎ አሮሞዎችም ቢሆን ይህንን ድምፅ ሳይሰሙ አይቀሩም።

ስር ሮበርት ናፒየር አንደደረሰ ግን፤ ሙዚቃው ተቀይሮ 'See the Conquering Hero Comes' "ተመልከቱ፤ አሸናፊው ጀግና መጣ" የሚለውን መጫወት ጀመሩ፤ ተጨማሪ የደስታ ጩኸትና የበሔራዊ መዝሙር፤ የአርሰ በርስ የአንኳን ደስ አለን ልውውጥ ጋር፤ መቅደላን ጥሶ የመጣበት አንቅስቃሴ ተደመደመ።

141 (በምዕራፍ II ማስታወሻዎች)

142 ደጃዝማች ካሳ ምርጫን ለመጥቀስ ነው

የምዕራፍ 11 ማስታወሻዎች

ቁጥር 137፣ ሰበዚህ የመጨረሻ የቴዎድሮስ ውሳኔ የራሳም ዘገባ ለየት ያለ ነው። አንደኛ፣ በዛን ቀን የተገደሉ ሰዎች ቁጠር 198 ነው። በሚያዝያ 8፣ ቴዎድሮስ 570 የአቢሲኒያ አሰሪኞቹ አንዲመጡ አሰደረጉ፤ በመጀመሪያ 37 ታዋቂ የነበሩ ሰዎች እነ ከንቲባ ሀይሉና ባላምባራሰ ተሰማን ጨምሮ ተለቀቁ። ከነሱ ጋር 186 ሰዎችም ተፈቱ። በሚቀጥለው ቀን ከጥቂት የፖለቲካ አሰሪኞች በስተቀር ሁሉም አንዲፈቱ ትዛዝ ሠጡ፤ ያን ቀን 95 ተጨማሪ አሰሪኞች ተፈቱ። ነገር ግን የእግር ብረቱን መፍታታ ጊዜ የሚወሰድ ሰለሆነ፣ ገና ያልተፈታላቸው አሰሪኞች መጮህና ማንጎራጎር ሲጀምሩ፣ ቴዎድሮስ ከቁጥጥር ውጭ ተናደዱና፣ በእግር ብረት የታሰሩትን አንድ ባንድ እያስጠሩ ጥፋታቸው እየተነበበ ቅጣቱ ይሰጥ ጀመር። ቴዎድሮስ በቃ ሲሉ 198 የሚሆኑ ሰዎች ህይዳቸውን አጥተዋል። ይህ ግድያ የተፈፀመው ከኛ ካምፕ ሁለት መቶ ያርዶች ርቀት ነበር ይላል ራሳም። ሰውየው 300 ሰዎች ነው የሚለው ቁጥር ከዚህ በፊት የተገደሉትን ጨምሮ ካልሆነ በስተቀር በሚያዝያ ዘጠኝ በቅርብ ሁኔታውን የተከታተለው ራሳም የሚገልፀው እውነተኛ ይሆናል። ቁጥሩ ማነሱ የደረሰውን ቅጣት አያቀለውም። ያን ቀን ሌሊት ግን፣ ቴዎድሮስ ሲፀልዩ ነው ያደሩት። በፀሎታቸውም ለሠሩት ሥህተት ይቅርታ ሲጠይቁ በጉልህ ይሰማ ነበር።

ቁጥር 141፣ መሸሻ፣ አዲ ቴዎድሮስ ከመጀመሪያ ሚስታቸው ከወለዱቸው ልጆች አንዱ ነው። ሌላዋ፣ አልጣሽ ቴዎድሮስ ስትሆን፣ ንጉሡ ለምኒልክ የዳሩላቸው ክብረት፣ የነመሸሻ እናት፣ ገሠሠች፣ የእንግዳወርቅ ልጅ ስትሆን፣ እንግዳወርቅ ደግሞ ከቴዎድሮስ ጎን አሰከመጨረሻው ድረስ ተዋግተው ከሞቱት የቴዎድሮስ ሰባት አለቆች አንዱ ናቸው። እንግዳወርቅና ቴዎድሮስ ከሸፍትነት ጊዜ ጀምሮ ነው የሚተዋወቁት። ጋብቻው የፈረሰው፣ ቴዎድሮስ፣ እቴጌ ተዋባች አሲን ለፖለቲካ ሲባል እንዲያገቡ በተዋባች እያት በመነን ሲጠየቁ ነው። ጋብቻው የፖለቲካ ቢሆንም፣ ተዋባች፣ በዘመኑ ቆንጆ ተብላ የምትደነቅ ሴት ከመሆኗ በተጨማሪ፣ በሁለቱ መሀል ፅኑ ፍቅር ነበር። ካሳ ላይ በተደረገው፣ በተለይም በእቴጌ መነን (የተዋባች እያት) ንቀት ምክንያት፣ ሚስትየዋ ተዋባች ነች፣ አታሰድበኝ፣ ብላ በወላጆቿ ላይ እንዲነሱ ያደረገቸው። ደጃች ካሳ በሸፍትነት በየቦታው ሲዘዋወሩ፣ ተዋባችን ደብቀው ያስቀመጡት የቴዎድሮስ ወዳጅ አይከል ኮልባ ይባሉ ነበር።